

Ustavni sud Bosne i Hercegovine u plenarnom sazivu, u predmetu broj **U-16/20**, rješavajući zahtjev 24 člana Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine, na osnovu člana VI/3.a) Ustava Bosne i Hercegovine, člana 57. stav (2) alineja b), člana 59. st. (1) i (2) člana 60. i člana 72. st. (2) i (4) Pravila Ustavnog suda Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst («Službeni glasnik Bosne i Hercegovine» broj 94/14), u sastavu:

Mato Tadić, predsjednik

Tudor Pantiru, potpredsjednik

Miodrag Simović, potpredsjednik

Mirsad Ćeman, potpredsjednik

Valerija Galić, sutkinja

Seada Palavrić, sutkinja

Zlatko M. Knežević, sudija

Angelika Nussberger, sutkinja

Helen Keller, sutkinja

na sjednici održanoj 16. jula 2021. godine, donio je

DJELOMIČNU ODLUKU O DOPUSTIVOSTI I MERITUMU

Odlučujući o zahtjevu 24 člana Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine za rješavanje spora između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske:

Ustavni sud Bosne i Hercegovine utvrđuje da postoji spor u vezi sa odlukama o koncesijama u pogledu koncesionog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje, koje je donijela Republika Srpska, te nalaže Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine da u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije, u smislu člana 4. stav 3. i člana 6. stav 2. Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke, riješi sporna pitanja između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, nastala u vezi s dodjelom koncesija:

Odlukom o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Buk Bijela" na rijeci Drini, opština Foča, broj: 04/1-012-2-472/16 od 4. marta 2016. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 20/16), te Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje HE "Buk Bijela" na rijeci Drini, opština Foča, broj: 04/1-012-2-1099/16 od 20. maja 2016. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 42/16) i Ugovora o koncesiji broj: 05.05/012-274-16/16 od 3. juna 2016. godine;

Odlukom o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Foča" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-81/19 od 10. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19), te Rješenja o dodjeli koncesije

za izgradnju i korišćenje HE "Foča" na rijeci Drini, broj: 04/1-0122-221/19 od 24. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj: 05.05/360-2-24/19 od 19. februara 2019. godine i;

Odlukom o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Paunci" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-80/19 od 10. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19), te Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje HE "Paunci" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-214/19 od 24. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj:05.05/360-2-22/19 od 19. februara 2019. Godine.

Nalaže se Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije da, u skladu s članom 72. stav (5) Pravila Ustavnog suda, najkasnije u roku od tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke, obavijesti Ustavni sud Bosne i Hercegovine o preduzetim mjerama s ciljem izvršenja ove odluke.

Do tada, dalji postupak po zahtjevu 24 člana Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine se odlaže.

Odluku objaviti u "Službenom glasniku Bosne i Hercegovine", "Službenim novinama Federacije Bosne i Hercegovine", "Službenom glasniku Republike Srpske" i u «Službenom glasniku Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine».

OBRAZLOŽENJE

I. Uvod

1. 24 člana Predstavničkog doma Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: podnosioci zahtjeva), podnijeli su 28. decembra 2020. godine Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Ustavni sud) zahtjev za rješavanje spora između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, nastalog donošenjem Odluke o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Buk Bijela" na rijeci Drini, opština Foča, broj: 04/1-012-2-472/16 od 4. marta 2016. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 20/16), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje HE "Buk Bijela" na rijeci Drini, opština Foča, broj: 04/1-012-2-1099/16 od 20. maja 2016. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 42/16) i Ugovora o koncesiji broj: 05.05/012-274-16/16 od 3. juna 2016. godine; Odluke o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Foča" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-81/19 od 10. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje HE "Foča" na rijeci Drini, broj: 04/1-0122-221/19 od 24. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj: 05.05/360-2-24/19 od 19. februara 2019. godine; Odluke o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korišćenje HE "Paunci" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-80/19 od 10. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19), Rješenja o dodjeli koncesije za izgradnju i korišćenje HE "Paunci" na rijeci Drini, broj: 04/1-012-2-214/19 od 24. januara 2019. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 9/19) i Ugovora o koncesiji broj: 05.05/360-2-22/19 od 19. februara 2019. godine (u daljnjem tekstu: osporeni akti). Istovremeno su podnosioci zahtjeva zatražili da Ustavni sud donese privremenu mjeru, kojom bi zabranio primjenu osporenih akata do donošenja konačne odluke o navedenom zahtjevu.

II. Postupak pred Ustavnim sudom

2. Na osnovu člana 23. Pravila Ustavnog suda, od Vlade Republike Srpske (u daljnjem tekstu: Vlada RS) je 29. decembra 2020. godine zatraženo da dostavi odgovor za zahtjev.

3. Vlada RS je dostavila odgovor 29. januara 2021. godine. Vlada RS je 17. maja 2021. godine samoinicijativno dostavila dopunu odgovora.

III. Zahtjev

a) Navodi iz zahtjeva

4. Podnosioci zahtjeva su naveli da, „u smislu člana VI/3.a) stav 2. Ustava Bosne i Hercegovine, spadaju u grupu legitimnih podnosioca zahtjeva za rješavanje spora *inter alia* između Bosne i Hercegovine i jednog entiteta, a oko pitanja, prava i obaveza, koji spadaju *ratione materiae* pod Ustav BiH“. Naglasili su da kao tako aktivno legitimirane osobe imaju ustavno pravo, ali i ustavnu obavezu, da štite ustavnopravni poredak BiH. Istakli su da su prethodno tražili od nadležne vlasti Republike Srpske da osporene odluke stave van snage, kako bi se izbjeglo daljnje kršenje Ustava BiH, ali Republika Srpska nije preduzela bilo kakve radnje u cilju mirnog rješavanja spora, već preduzima daljnje radnje na implementaciji osporenih odluka.

5. Podnosioci zahtjeva su naveli da se spor odnosi na pitanje ustavnopravne obaveze entitetskih vlasti da poštuju Ustav BiH i podjelu nadležnosti između države i entiteta. Oni su se pozvali na odluke Ustavnog suda (odluke br. U 15/18, U 10/16, U 1/11, i U 9/19) u kojima je zauzet stav da entiteti nemaju pravo upravljanja i raspolaganja državnom imovinom, a što uključuje i uspostavljanje koncesije na državnoj imovini. Dalje, navode „kako se vidi iz spornih odluka, rješenja i ugovora vlasti entiteta RS dodjeljuju koncesiju za korištenje vodnih potencijala rijeke Drine bez obzira što ti potencijali, prema dosadašnjim stavovima Ustavnog suda BiH, čine državnu imovinu i predstavljaju odraz kontinuiteta države BiH onako kako ga je definirao član I/l. Ustava BiH. Ustavni sud BiH je utvrdio i da pravo raspolaganja državnom imovinom, pa i ovdje spornim vodnim potencijalima rijeke Drine, sve do donošenja zakona o statusu državne imovine na nivou BiH, ima isključivo država BiH. Svako drugo postupanje, posebno ovako jednostrano, je u suprotnosti sa članom I/l. Ustava BiH, i treba se staviti van snage.“

6. Podnosioci zahtjeva su ukazali da „prema Zajedničkoj izjavi Predsjednika Vlade Republike Srbije i Predsjednika Vlade RS koja je potpisana u Banja Luci 13.11.2020. godine... iskazana je namjera zajedničkog i koordiniranog djelovanja u cilju realizacije Projekta HES Gornja Drina. Iz ove izjave se mogu vidjeti konkretne aktivnosti koje su poduzete s ciljem nastavka ovog protivustavnog raspolaganja javnim dobrima kakvi su vodni potencijali rijeke Drine. Primjećuju se da su nakon donošenja spornih odluka, rješenja i ugovora o koncesiji na tri HE na rijeci Drini Buk Bijela, Paunci i Foča, poduzete mnoge konkretne aktivnosti s ciljem njihove realizacije“.

7. Podnosioci zahtjeva su predložili da Ustavni sud usvoji njihov zahtjev, utvrdi da su sporne odluke nesaglasne sa čl. I/2 i VI/5 Ustava BiH, te da prestaju da važe narednog dana od dana objavljivanja odluke Ustavnog suda u „Službenom glasniku BiH“, kao i da se obaveže Vlada RS „da preduzme sve aktivnosti kojima će se poništiti sve supsidijarne odluke i aktivnosti“ koje su zasnovane na osporenim odlukama. Također, „radi sprečavanja štetnih posljedica koje bi pobijane odluke, rješenja i ugovori mogle proizvesti“, predložili su da Ustavni sud donese privremenu mjeru

kojom bi se obustavila primjena osporenih odluka. U obrazloženju ovog dijela zahtjeva, podnosioci zahtjeva su naveli „ukoliko bi se primijenio test „dvostruke hipoteze”, a koji je uobičajen za testiranje opravdanosti privremenih mjera (proporcionalnost posljedica koje bi nastupile da se privremena mjera usvoji, a da se zahtjev za rješavanje spora odbaci/odbije sa posljedicama koje bi nastupile da se privremena mjera odbije a da se zahtjev za rješavanje spora usvoji), jasno je da su razlozi na strani usvajanja privremene mjere. Naime, ukoliko bi se ispostavilo da je zahtjev osnovan, a realizacija hidroenergetskog projekta Gornja Drina, koji je regulisan spornim aktima Vlade RS, ne zaustavi, već započne, država će biti izložena ozbiljnoj političkoj i međunarodnopravnoj krizi, međuentitetskoj i međunacionalnoj napetosti. S druge strane, ako se realizacija ovog projekta privremeno zaustavi, s obzirom da se ne radi o gorućem pitanju, posljedice privremenog zaustavljanja neće biti nepovratne“. Također je navedeno kako „finansijske reperkusije ovog projekta ne treba zanemariti. Naime, prema studijama opravdanosti izgradnja tri objekta u okviru hidroenergetskog projekta Gornja Drina, koštati će 861.586.143,00 KM. Ukoliko bi se utvrdilo da su sporne odluke, rješenja i ugovori neustavni, a sredstva potrošena, načinila bi se velika finansijska šteta Republici Srbiji, entitetu RS i njenim građanima, kao i BiH“.

b) Odgovor na zahtjev

8. U odgovoru na zahtjev je navedeno kako Vlada RS smatra da je zahtjev nepotpun i neuredan, da nije dopustiv jer Ustavni sud nije nadležan da o njemu odlučuje, te i kada bi bio dopustiv trebalo bi ga odbiti kao neosnovanog.

9. Zahtjev je nepotpun i neuredan jer „nedostaju činjenice i dokazi kako osporeni akti, kao pojedinačni upravni akti koji se tiču koncesija, mogu biti u suprotnosti sa članovima Ustava BiH“ navedenim u zhatjevu.

10. Ustavni sud nije nadležan da odlučuje o sporu o koncesijama jer je „dodjela koncesija inicijalno i primarno uređena zakonima, a sekundarno i derivativno podzakonskim aktima. Zakonodavna nadležnost u regulisanju koncesija podijeljena je između Bosne i Hercegovine i entiteta...U skladu s tim koncesije su zakonski uređene Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine, Zakonom o koncesijama Republike Srpske, Zakonom o koncesijama Federacije BiH, zakonima o koncesijama kantona u Federaciji BiH“. Pri tome, „Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine uređuje, *inter alia*, i način rješavanja spora koji eventualno nastane između javnih vlasti prilikom dodjele konkretne koncesije na koncesionim dobrima“

11. U obrazloženju tvrdnje da je zahtjev neosnovan, navedeno je da se navodni spor između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske svodi na pitanje „da li je Bosna i Hercegovina isključivo

nadležna za dodjelu koncesija na svim javnim dobrima u Bosni i Hercegovini“. Ovakav stav nema uporište ni u Ustavu BiH, ni u odlukama Ustavnog suda, ni u zakonima kojima je regulisana oblast koncesija. Vlada RS je nadležna za donošenje osporenih akata koji su u svemu saglasni sa pravnim aktima Bosne i Hercegovine i Republike Srpske. Dalje je ukazano na analizu primjene svih zakona o koncesijama, koja pokazuje da su „nadležni organi Federacije BiH, saglasno Zakonu o koncesijama Federacije BiH, dodijelili bar devet koncesija, od kojih su dvije koncesije za izgradnju hidroelektrana na rijeci Bosni (koja se prostire na oba entiteta)...šest postupaka radi izgradnje i korišćenja hidroelektrana u Federaciji BiH je u toku, između ostalog, na rijekama Neretva i Bosna, koje se prostiru na teritoriji oba entiteta. Nadležni organi kantona u okviru Federacije BiH su dodijelili bar 240 koncesija, nadležni organi Republike Srpske su dodijelili bar 320 koncesija. Zbog toga, usvajanje zahtjeva bi imalo kapacitet da uruši cijeli pravni predak iz oblasti koncesija Bosne i Hercegovine, uključujući i sve projekte kojim su u tom kontekstu dodijeljeni“.

12. U odgovoru je posebno istaknuto „nepostojanje zakonskog okvira kojim se reguliše državna imovina ne može se prenijeti na pitanje dodjele koncesija, koje je već regulisano zakonima o koncesijama na nivou Bosne i Hercegovine i nivoima entiteta, a u skladu sa podjelom nadležnosti koja proizilazi iz Ustava BiH. Dakle, pitanje nadležnosti za regulisanje statusa državne imovine treba i mora se posmatrati posebno od pitanja nadležnosti za dodjelu koncesije“.

13. U pogledu zahtjeva za donošenje privremene mjere, u odgovoru je navedeno da je neosnovan i da ga treba odbiti. Kao razlozi su navedeni da podnosioci zahtjeva nisu dostavili dokaze da su prethodno tražili odgađanje izvršenja osporenih odluka, iako su one donesene još u periodu 2016-2019. godina. Dalje, razlozi da privremenu mjeru su uopšteni i paušalni i nisu potkrepljeni dokazima o postojanju opasnosti ukoliko privremena mjera ne bi bila donesena. Suprotno navodima podnosioca zahtjeva, da bi nedonošenjem privremene mjere došlo do finansijskih reperkusija na štetu Bosne i Hercegovine, upravo donošenjem privremene mjere i odlaganjem početka izgradnje hidroelektrana dovelo bi se u pitanje finansiranje projekta, a naročito investicije koje dolaze iz inostranstva i na taj način bi se stvorila direktna opasnost od nastanka finansijske štete za Bosnu i Hercegovinu.

14. Uz odgovor na zahtjev je, između ostalog, dostavljen i odgovor Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine broj 01-50-1-7-16-1/21 od 25. januara 2021. godine, na upit Ministarstva energetike i rudarstva Republike Srpske u vezi programa rada Komisije za 2020 i 2021. godinu. U ovom odgovoru, koji je potpisao zamjenik predsjedavajućeg dr. Milomir Amović, je, između ostalog, navedeno „što se tiče koncesionih projekata na gornjem dijelu rijeke Drine, a koje pominjete u dopisu, Komisija za koncesije o njima nema nikakvih zvaničnih informacija niti su kada bili

uvrštavani u bilo koje naše programske aktivnosti. Prema dostupnim informacijama ovi projekti se ne nalaze u pograničnim zonama BiH niti međuentitetskim linijama što bi predstavljalo podijeljenu nadležnost BiH i/ili Republike Srpske i/ili Federacije BiH, te kao takvi nisu predmet Zakona o koncesijama BiH“.

15. U dopuni odgovora na zahtjev je dostavljen zaključak Vlade RS od 13. maja 2021. godine, kojim je utvrđena dopuna odgovora. U dopuni odgovora je navedeno da je, nakon dostavljanja odgovora na zahtjev, izvršena detaljna analiza prikupljenih podataka o HE „Buk Bijela“, kao što su prostorni i projektno-planski dokumenti. Prilikom analize akcenat je stavljen na položaj objekata u odnosu na granicu Bosne i Hercegovine prema Srbiji i Crnoj Gori, odnosno utvrđeno je na kojoj udaljenosti je planirana lokacija brane buduće HE „Buk Bijela“ na Drini od Srbije i Crne Gore. U prilogu dopune odgovora je data grafička ilustracija položaja lokacije gradnje sa naznačenim rastojanjem do teritorije Srbije i Crne Gore.

IV. Relevantni propisi

16. Ustav Bosne i Hercegovine

Član I

Bosna i Hercegovina

2. Demokratska načela

Bosna i Hercegovina je demokratska država koja funkcioniše u skladu sa zakonom i na osnovu slobodnih i demokratskih izbora.

Član VI

5. Odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

17. Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH“ br. 32/02 i 56/04)

u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

1. Ovim zakonom propisuju se način i uvjeti pod kojima se mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini, nadležnost za dodjelu koncesija, institucionalna struktura, nadležnost i druga pitanja vezana za rad Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, tenderski postupak, sadržaj i djelovanje ugovora o koncesiji, prava

i obaveze koncesionara i druga pitanja vezana za koncesije, koja su od značaja za Bosnu i Hercegovinu.

2. Ovim zakonom utvrđuju se uvjeti pod kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije u sektorima koji su, po Ustavu Bosne i Hercegovine i zakonima Bosne i Hercegovine, u nadležnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesiono dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku i to: za osiguranje infrastrukture i usluga, eksploatacije prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, finansiranju, projektovanju, izgradnji, obnovi, održavanju i/ili rukovođenju radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja.

Član 2.

Cilj zakona

Cilj ovog zakona je da stvori transparentan, nediskriminatoran i jasan pravni okvir za utvrđivanje uvjeta pod kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini i stimuliranje ulaganja stranog kapitala u oblastima iz člana 1. stav 2.

Član 3.

Definicije

U smislu ovog zakona:

"Koncedent" znači ministarstvo ili drugi organ Bosne i Hercegovine koji odredi Vijeće ministara Bosne i Hercegovine da dodjeljuje koncesiju u skladu sa članom 4. stav 1.

"Koncesija" znači pravo koje koncedent dodjeljuje u cilju osiguranja izgradnje infrastrukture i/ili pružanja usluga, eksploatacije prirodnih resursa, u rokovima i pod uvjetima o kojima se koncedent i koncesionar dogovore.

"Koncesionar" znači poslovni subjekt osnovan u skladu sa zakonima Bosne i Hercegovine u vlasništvu domaćeg i/ili stranog pravnog lica, kome se dodjeljuje koncesija i koje izvršava ugovor o koncesiji u skladu s ovim zakonom.

Član 4.

Nadležnost za dodjelu koncesija

- 1. Vijeće ministara Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: Vijeće ministara) donosi odluke o vrsti i predmetu koncesije, kao i obimu koncesije koja se dodjeljuje, a potvrđuje je Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine.*
- 2. U slučaju zajedničke nadležnosti Bosne i Hercegovine i/ili Federacije Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske i/ili Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine za dodjelu koncesija, nadležni organi usaglašavaju uvjete i oblik dodjele koncesije.*
- 3. Sporna pitanja koja nastanu u vezi s dodjelom koncesija između Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske, rješava Zajednička komisija za koncesije iz člana 6. stav 2.*

Član 5. stav 1.

- 1. Ovim zakonom osniva se Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine, kao nezavisno regulatorno tijelo, koja svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine ili u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije (u daljem tekstu: Komisija).*

Član 6.

Funkcionalna podjela nadležnosti Komisije

- 1. Komisija djeluje u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine kada obavlja funkcije i vrši ovlaštenja u vezi s dodjelom koncesija koje su u isključivoj nadležnosti Bosne i Hercegovine.*
- 2. Komisija djeluje u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije kada obavlja funkcije i ovlaštenja u vezi s dodjelom koncesija koje nisu u isključivoj nadležnosti Bosne i Hercegovine ili u slučaju iz člana 4. stav 3.*

Član 7.

Sastav komisije

- 1. Kada djeluje u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine, Komisija se sastoji od sedam članova, uključujući predsjedavajućeg i zamjenika predsjedavajućeg Komisije, od kojih tri člana imaju prebivalište u Federaciji Bosne i Hercegovine, tri člana imaju prebivalište u Republici Srpskoj i jedan član koji ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine.*

2. Kada djeluje u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije, Komisija se sastoji od sedam članova. Predsjedavajući iz stava 1. je i predsjedavajući Zajedničke komisije za koncesije. Predsjedavajući imenuje tri člana Komisije u Zajedničku komisiju iz redova članova Komisije iz stava 1. Ostala tri člana Zajedničke komisije mijenjaju se u zavisnosti od predmeta, a imenuje ih predsjedavajući Zajedničke komisije za koncesije iz redova članova Komisije za koncesije Federacije Bosne i Hercegovine, osnovane Zakonom o koncesijama Federacije Bosne i Hercegovine ili iz redova članova Komisije za koncesije Republike Srpske, osnovane Zakonom o koncesijama Republike Srpske ili predstavnika Brčko Distrikta Bosne i Hercegovine

Clan 12.

Rad Komisije

- 1. Predsjedavajući Komisije koordinira rad Komisije i odgovoran je za rad zaposlenih.*
- 2. Ako je predsjedavajući Komisije odsutan ili nije u mogućnosti da vrši dužnost, zamjenjuje ga zamjenik predsjedavajućeg.*
- 3. Prijave ili zahtjeve za odobravanje ili ponovno razmatranje / reviziju podnose Komisiji u skladu s ovim zakonom razmatraju i o njima odlučuju najmanje četiri člana Komisije od kojih jedan predstavnik s prebivalištem utvrđenim članom 7. stav 1. Ako neki član nije u mogućnosti da vrši dužnost ili umre u postupku rješavanja, tri preostala člana Komisije mogu jednoglasno donijeti odluku.*
- 4. Pitanja u nadležnosti Zajedničke komisije za koncesije iz člana 4., stav 3. i člana 6. stav 2. rješavaju i o njima odlučuje sedam članova Komisije..*

Clan 13.

Odluke Komisije

- 1. Odluke Komisije donose se u pisanoj formi, s obrazloženjem.*
- 2. Ovjerenu kopiju odluke, Komisija bez odgadanja dostavlja učesnicima i nadležnom ministru (u daljem tekstu: ministar), a po zahtjevu ministra, i kopije drugih dokumenata.*

3. *Sekretar Komisije zadužen je da vodi brigu o arhivi i obavlja druge poslove koje mu povjeri predsjedavajući Komisije.*

4. *Odluka iz člana 21. stav 3. i odobrenje iz člana 23. objavljuju se u "Službenom glasniku BiH".*

5. *Svi dokumenti koje potpiše predsjedavajući Komisije ili lice koje predsjedavajući ovlasti su autentični. Kopija bilo kojeg dokumenta Komisije koju potpišu predsjedavajući ili ovlašteno lice smatra se autentičnom.*

Član 35.

Nadležnost suda

Za rješavanje sporova nastalih u slučaju postupanja suprotno odredbama ovog zakona nadležan je Sud Bosne i Hercegovine.

18. **Poslovník o radu Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine** („Službeni glasnik BiH“ broj 75/06) u relevantnom dijelu glasi:

Član 2.

(1) Svoju funkciju i rad u skladu sa Zakonom i podzakonskim aktima Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine ostvaruje na sjednicama u svojstvu:

a) Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine;

b) Zajedničke komisije za koncesije.

(2) Komisija za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine i Zajednička komisija za koncesije donosi: odluke, naredbe, rješenja i zaključke.

19. **Pravilnik o postupku podnošenja zahtjeva i provođenju procedure dodjele koncesija** („Službeni glasnik BiH“, broj 65/06) u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ovim Pravilnikom utvrđuje se postupak podnošenja zahtjeva, procedura dodjele koncesija putem javnog poziva i samoinicijativne ponude, postupak usvajanja studije ekonomske opravdanosti, javno oglašavanje, formiranje i rad tenderske komisije, izbor najpovoljnijeg ponuđača, donošenje odluke o dodjeli koncesije, sklapanje ugovora te provjera i nadzor rada koncesionara u postupku provođenja procedura oko dodjele koncesija koje su po Ustavu Bosne i Hercegovine i

zakonima Bosne i Hercegovine u nadležnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesiono dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i/ili Republiku Srpsku, i/ili Brčko Distrikt Bosne i Hercegovine, kako je to utvrđeno Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine.

20. **Zakon o koncesijama Republike Srpske** („Službeni glasnik RS“ br. 59/13,16/18 i 70/20)
u relevantnom dijelu glasi:

Član 1.

Ovim zakonom uređuju se predmet i nadležnost za dodjelu koncesija, politika dodjele koncesija, način i postupak dodjele koncesija u Republici Srpskoj, elementi ugovora o koncesiji i prestanak ugovora o koncesiji, prava i obaveze koncesionara i koncudenta, izbor i nadležnost Komisije za koncesije Republike Srpske i druga pitanja od značaja za ostvarivanje koncesija.

Član 2.

Koncesija je, u smislu ovog zakona, pravo obavljanja privrednih djelatnosti korištenjem javnih dobara, prirodnih bogatstava i drugih dobara od općeg interesa, kao i pravo na obavljanje djelatnosti od općeg interesa, u skladu sa ovim zakonom, a to pravo se ustupa koncesionaru na određeno vrijeme, pod uvjetima propisanim ovim zakonom, uz plaćanje koncesione naknade.

Član 6.

(1) Predmeti koncesije u smislu ovog zakona mogu biti:

a) izgradnja, korištenje i održavanje:

1) puteva i pripadajućih infrastrukturnih objekata,

2) željezničkih pruga, plovnih kanala i luka,

3) aerodroma;

b) korištenje javnog vodnog dobra:

1) vode za tehnološki proces u obavljanju privrednih djelatnosti,

(...)

(2) *Osim koncesija iz stava 1. ovog člana, predmet koncesije može biti korištenje i drugih dobara od općeg interesa i pružanje javnih usluga, u skladu sa propisima kojima se uređuje određena privredna ili druga oblast.*

(3) *Koncesije iz st. 1. i 2. ovog člana ne mogu se dodjeljivati na način i po postupku koji nije u skladu sa ovim zakonom.*

Član 8.

(1) *Za dodjelu koncesija iz člana 6. ovog zakona nadležna je Vlada, osim za koncesije iz tačke k) za koje je nadležna skupština jedinice lokalne samouprave.*

(2) *Izuzetno od stava 1. ovog člana, Vlada može ovlastiti jedinicu lokalne samouprave za dodjelu koncesije i iz člana 6. stav 1. t. j), lj), m) i n) ovog zakona.*

Član 11.

Postupak za dodjelu koncesija može se pokrenuti na osnovu:

- a) inicijative nadležnog organa,*
- b) inicijative zainteresiranog lica i*
- v) ponude u pregovaračkom postupku.*

Član 26.

(1) *Izuzetno, bez sprovođenja postupka dodjele koncesije putem javnog poziva u skladu sa ovim zakonom, koncesija se može dodijeliti uz shodnu primjenu člana 12. ovog zakona, na osnovu ponude u pregovaračkom postupku, u slučaju:*

a) ponude javnog preduzeća koje obavlja djelatnost od opšteg interesa, a koja je predmet koncesije ili ponude javne ustanove kojoj, u funkciji obavljanja djelatnosti od opšteg interesa zbog kojeg je osnovana, može biti dodijeljena koncesija iz člana 6. ovog zakona,

[...]

Član 27. stav 2.

(2) Konkudent utvrđuje odlukom minimum tehničkih, ekonomsko-finansijskih, pravnih i drugih uvjeta koji su obavezujući za nadležni organ koji učestvuje u pregovaračkom postupku, kao i rok za provođenje pregovaračkog postupka.

[...]

Član 63.

(1) Sporovi koji nastanu na osnovu ugovora o koncesiji rješavaju se pred nadležnim sudom u Republici.

(2) Za rješavanje sporova iz stava 1. ovog člana, ugovorne strane mogu ugovoriti i arbitražu.

(3) U postupku iz stava 2. ovog člana mjerodavno pravo je pravo Republike.

21. Odluka o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje hidroelektrane "Buk Bijela" na rijeci Drini, opština Foča, od 4. marta 2016. godine ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 20/16) glasi:

Član I

Ovom odlukom utvrđuju se uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i korištenje HE "Buk Bijela" na rijeci Drini, općina Foča.

Član II

Koncesija iz tačke I. Ove odluke dodijelit će se putem pregovaračkog postupka, a na osnovu ponude Konzorcija koji su osnovali MH ERS – MP a.d. Trebinje i ZP "Hidroelektrane na Drini" a.d. Višegrad.

Član III

Predmet koncesije je izgradnja i korištenje hidroelektrane "Buk Bijela" na rijeci Drini, procijenjene instalirane snage od 93,52 MW i ukupne godišnje proizvodnje procijenjene na 332,3 GWh, koja se nalazi u gornjem toku rijeke Drine i udaljena je oko 11,6 km uzvodno od novog mosta u Foči. Hidroelektrana "Buk Bijela" je akumulaciono pribransko postrojenje sa gravitacionom betonskom branom sa kotom krune brane 436,10 m.n.m Izgradnjom brane na stacionaži 334 + 550 formira se akumulacija sa kotom normalnog uspora 434,00 m.n.m. i ukupnom zapreminom 15,70 miliona m³.

Član IV

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 382.407.793,00 KM.

Član V

Koncesija se dodjeljuje na period do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

Član VI.

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:

- jednokratna naknada u iznosu od 764.816,00 KM i*
- koncesiona naknada za korištenje predmeta koncesije iznosi 3,6% od ukupnog godišnjeg prihoda ostvarenog obavljanjem koncesione djelatnosti.*

Član VII.

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obaveze koncesionara u pogledu uvjeta izgradnje i korištenja predmeta koncesije, a isti će biti zaključen sa privrednim društvom koje će osnovati članovi Konzorcija.

Član VIII.

Nadležni organ za provođenje pregovaračkog postupka za dodjelu koncesije je Ministarstvo industrije, energetike i rudarstva, koje će, u roku od 60 dana od dana stupanja na snagu ove odluke, dostaviti Vladi izvještaj o provedenom pregovaračkom postupku, prijedlog rješenja o dodjeli koncesije i prijedlog ugovora o koncesiji.

Član IX

Ova odluka stupa na snagu osmog dana od dana objave u "Službenom glasniku RS".

22. Odluka o utvrđivanju uvjeta za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje hidroelektrane "Foča" na rijeci Drini ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19) glasi:

I

Ovom odlukom utvrđuju se uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i korištenje hidroelektrane "Foča" na rijeci Drini.

II

Koncesija iz tačke I. ove odluke dodijelit će se putem pregovaračkog postupka, a na osnovu ponude javnog preduzeća Mješovitog holdinga “Elektroprivreda Republike Srpske” - Matično preduzeće a.d. Trebinje.

III

Predmet koncesije je izgradnja i korištenje hidroelektrane “Foča”, instalirane snage 44,15 MW i procijenjene godišnje proizvodnje 175,8 GWh.

Planirana lokacija brane HE “Foča” udaljena je oko 1,6 km uzvodno od Foče i na oko 10 km nizvodno od lokacije brane “Buk Bijela”.

IV

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 232.743.770,00 KM.

V

Koncesija se dodjeljuje na period do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

VI

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:- jednokratna naknada u iznosu od 1.163.718,85 KM i

- naknada za korištenje objekta tokom perioda korištenja koncesije u iznosu od 0,0055 KM po proizvedenom kilovat-satu (kWh) električne energije na zvaničnom obračunskom mjestu primopredaje električne energije.

VII

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obaveze koncesionara u pogledu uvjeta izgradnje i korištenja predmeta koncesije.

VIII

Ovlašćuje se Ministarstvo energetike i rudarstva da pripremi dokumentaciju za pregovarački postupak i u saradnji sa Komisijom za koncesije provede postupak dodjele koncesije u skladu sa Zakonom o koncesijama i drugim materijalnim propisima koji se odnose na predmet koncesije.

IX

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenom glasniku Republike Srpske".

23. Odluka o utvrđivanju uslova za dodjelu koncesije putem pregovaračkog postupka za izgradnju i korištenje hidroelektrane "Paunci" na rijeci Drini ("Službeni glasnik Republike Srpske" broj 4/19) glasi:

I

Ovom odlukom utvrđuju se uvjeti za dodjelu koncesije za izgradnju i korištenje hidroelektrane "Paunci" na rijeci Drini.

II

Koncesija iz tačke I. ove odluke dodijelit će se putem pregovaračkog postupka, a na osnovu ponude javnog preduzeća Mješovitog holdinga "Elektroprivreda Republike Srpske" - Matično preduzeće a.d. Trebinje.

III

Predmet koncesije je izgradnja i korištenje hidroelektrane "Paunci", instalirane snage 43,21 MW i procijenjene godišnje proizvodnje 166,9 GWh.

HE "Paunci" locirana je oko 10 km nizvodno od profila brane HE "Foča", na stacionaži km 314 + 665 od ušća rijeke Drine u Savu. S lijeve strane pregradnog mjesta prolazi magistralni put Foča-Goražde.

IV

Ukupna vrijednost investicije za realizaciju predmetne koncesije, prema Studiji ekonomske opravdanosti, iznosi 246.434.580,00 KM.

V

Koncesija se dodjeljuje na period do 50 godina, računajući od dana zaključivanja ugovora o koncesiji.

VI

Visina koncesione naknade utvrđuje se kako slijedi:

- jednokratna naknada u iznosu od 1.232.172,90 KM i

- naknada za korištenje objekta tokom perioda korištenja koncesije u iznosu od 0,0055 KM po proizvedenom kilovat-satu (kWh) električne energije na zvaničnom obračunskom mjestu primopredaje električne energije.

VII

Ugovorom o koncesiji bliže će se odrediti obaveze koncesionara u pogledu uvjeta izgradnje i korištenja predmeta koncesije.

VIII

Ovlašćuje se se Ministarstvo energetike i rudarstva da pripremi dokumentaciju za pregovarački postupak i u saradnji sa Komisijom za koncesije provede postupak dodjele koncesije u skladu sa Zakonom o koncesijama i drugim materijalnim propisima koji se odnose na predmet koncesije.

IX

Ova odluka stupa na snagu narednog dana od dana objave u “Službenom glasniku Republike Srpske”.

V. Dopustivost i meritum

24. Ustavni sud je odlučio da, zbog specifičnosti konkretnog predmeta i pitanja koja se u njemu postavljaju, zajedno razmotri dopustivost i meritum zahtjeva.
25. Ustavni sud, prvo, polazi od odredaba člana IV/2. i člana VI/3.a) Ustava Bosne Hercegovine, koje glase:

Član IV/2.

Predstavnički dom se sastoji od 42 člana, od kojih se dvije trećine biraju sa teritorije Federacije, a jedna trećina sa teritorije Republike Srpske

Član VI/3.a)

Ustavni sud je jedini nadležan da odlučuje o bilo kojem sporu koji se javlja po ovom Ustavu između dva entiteta, ili između Bosne i Hercegovine i jednog ili oba entiteta, te između institucija Bosne i Hercegovine, uključujući ali ne ograničavajući se na to pitanje:

-Da li je odluka entiteta da uspostavi poseban paralelan odnos sa susjednom državom u skladu sa ovim Ustavom, uključujući i odredbe koje se odnose na suverenitet i teritorijalni integritet Bosne i Hercegovine.

- Da li je bilo koja odredba ustava ili zakona jednog entiteta u skladu sa ovim Ustavom.

Sporove može pokrenuti član Predsjedništva, predsjedavajući Vijeća ministara, predsjedavajući, ili njegov zamjenik, bilo kojeg doma Parlamentarne skupštine; jedna četvrtina članova/delegata bilo kojeg doma Parlamentarne skupštine, ili jedna četvrtina članova bilo kojeg doma zakonodavnog organa jednog entiteta.

26. Ustavni sud konstatuje, imajući u vidu odredbe člana IV/2. i člana VI/3.a) Ustava BiH, da je predmetni zahtjev podnio ovlašteni subjekt, jer se Predstavnički dom Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine sastoji od 42 člana, pa 24 člana, koliko ih je podnijelo zahtjev, čine najmanje jednu četvrtinu od ukupnog broja članova. Ustavni sud, odlučivši da ocijeni pitanje dopustivosti zajedno s meritumom, proglašava zahtjev dopustivim.

27. Ustavni sud podsjeća da je u praksi već više puta odlučivao o sporovima po Ustavu BiH između Bosne i Hercegovine i jednog entiteta. Tako je npr. u predmetu broj *U-10/16* naveo: „U svojoj praksi u vezi sa pitanjem postojanja ustavnog spora, Ustavni sud je zauzeo stav da „akti i aktivnosti jednog od entiteta mogu pokrenuti pitanje postojanja spora između tog entiteta i Bosne i Hercegovine o nekom pitanju iz Ustava Bosne i Hercegovine za čije rješavanje je jedino nadležan Ustavni sud“ (vidi, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj U-10/16 od 1. decembra 2016. godine, tačka 32, dostupna na: www.ustavnisud.ba).

28. U konkretnom slučaju, podnosioci zahtjeva tvrde da postoji spor između Bosne i Hercegovine i entiteta Republika Srpska, koji je nastao donošenjem osporenih odluka od strane Republike Srpske, za koje ovaj entitet nije nadležan, jer se radi o dodjeli koncesija na koncesionom dobru koje je državna imovina. Prema Ustavu BiH i odlukama Ustavnog suda, na koje su se pozvali u zahtjevu, za sva pitanja statusa državne imovine, uključujući i davanje koncesija, nadležna je javna vlast na nivou Bosne i Hercegovine, a ne na nivou entiteta.

29. S druge strane, Republika Srpska tvrdi da ne postoji spor u vezi osporenih odluka, jer je taj entitet nadležan za njihovo donošenje i prema Ustavu BiH, prema relevantnim odlukama Ustavnog suda, kao i prema Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine i Zakonu o koncesijama Republike Srpske. U prilog ovoga stava, Republika Srpska tvrdi da koncesiono dobro u konkretnom slučaju nije državna imovina u smislu Ustava BiH i odluka Ustavnog suda, te da bi čak i u slučaju

postojanja spora o koncesijama između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske, taj spor trebalo rješavati primjenom Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine, zbog čega Ustavni sud nije nadležan za njegovo rješavanje.

30. Ustavni sud podsjeća da se u dosadašnjoj praksi bavio pitanjima ustavnosti osporenih zakona vezano za status državne imovine. Tako je u predmetu broj U-1/11 ocjenjivao ustavnost Zakona o statusu državne imovine koja se nalazi na teritoriji Republike Srpske i pod zabranom je raspolaganja (vidi, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U-1/11* od 13. jula 2012. godine, dostupna na web stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba). U obrazloženju odluke u stavu 62. je navedeno: „Državna imovina“, iako je to oblik vlasništva koji je po svojoj strukturi sličan građanskopravnom privatnom vlasništvu, predstavlja poseban pravni koncept, te, iz toga razloga, uživa poseban status. Državna imovina je karakteristična po javnopravnoj prirodi odnosa subjekata i korištenja te imovine, kao i njezinoga titulara. Ona obuhvaća, s jedne strane, pokretne i nepokretne stvari koje su u rukama javne vlasti i koje joj služe radi vršenja te vlasti, s druge strane, ona može obuhvatiti «javno dobro» (morska voda i morsko dno, riječna voda i riječna korita, jezera, planine i druga prirodna bogatstva, javna saobraćajna mreža, saobraćajna infrastruktura, itd.). Ono, po svojoj prirodi, prioritetno služi svim ljudima u državi. Kao takvo, «javno dobro» može biti izuzeto iz pravnog prometa (*res extra commercium*) zbog svoga značaja, jer je to jedini način da bude sačuvano i zaštićeno.“. U odluci broj U-9/19 Ustavni sud je ocjenjivao ustavnost osporenih odredbi Zakona o unutrašnjoj plovidbi Republike Srpske kojima je regulisana plovidba na rijekama u RS (vidi, Ustavni sud, Odluka o dopustivosti i meritumu broj *U-9/19* od 6. februara 2020. godine, dostupna na web stranici Ustavnog suda www.ustavnisud.ba). U obrazloženju citirane odluke je u stavu 40. navedeno: „Iz citirane prakse Ustavnog suda proizlazi da se vode, kao javna dobra, smatraju državnom imovinom. Kada se osporeni član 4., čita zajedno sa odredbama člana 3. stav (1) predmetnog zakona, proizlazi da se pod unutrašnjim vodama smatraju „...vodeni prostori... na čijim se određenim plovnim putevima obavlja plovidba...“. Međutim, očigledno je da se pod „unutrašnjim vodama“ odnosno „vodenim prostorima“, iz navedenih članova predmetnog zakona, smatraju vode kao javna dobra, za koje je Ustavni sud ranije zauzeo stav da ulaze u okvir državne imovine (riječna voda i riječna korita, jezera, tekuća voda, kako je to navedeno u citiranim tač. 62. i 82. u odluci *U-1/11*). Ustavni sud (i) u konkretnom slučaju smatra da su „unutrašnje vode“, iz osporenog člana 4., obuhvaćene pojmom državne imovine. Za Ustavni sud ne može biti opravdanje ukazivanje zakonodavca da se radi o „unutrašnjim vodama na teritoriji Republike Srpske“, jer se opet sve to nalazi na teritoriji države BiH. U smislu pojma titulara državne imovine ne postoje neke apstraktne „vanjske vode“, da bi onda zakonodavac mogao da pravi razliku u odnosu na „unutrašnje

vode“ na teritoriji Republike Srpske koje su njegova imovina.“ U st. 45. i 48. je navedeno: „Kako je nagoviješteno u prethodnom dijelu obrazloženja, Ustavni sud smatra da Republika Srpska ima nadležnost da reguliše pitanje unutrašnje plovidbe, ali na isključivo unutrašnjim vodama. Pod „isključivo unutrašnjim vodama“, u smislu ustavne podjele nadležnosti, Ustavni sud smatra vode Republike Srpske koje nisu istovremeno i državne granice i međunarodne plovne rijeke. Narodna skupština ne može zasnivati svoju isključivu nadležnost nad regulisanjem pitanja unutrašnje plovidbe na rijeci Savi i Drini, samo zato što one u određenom dijelu protječu kroz Republiku Srpsku. Ustavni sud je slično zaključio i za regulisanje pitanja imovine (vlasništva) nad vodenim tokovima u Republici Srpskoj.“

31. Za razliku od navedenih primjera iz prakse u vezi statusa državne imovine, u kojima nije donesen zakon na nivou Bosne i Hercegovine, kojim bi bilo regulisano pitanje statusa državne imovine, u konkretnom slučaju je pitanje koncesija regulisano Zakonom o koncesijama Bosne i Hercegovine, Zakonom o koncesijama Republike Srpske, Zakonom o koncesijama Federacije BiH i zakonima o koncesijama kantona u Federaciji BiH. Tako je, u članu 1. Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine propisano da se „ovim zakonom propisuju način i uvjeti pod kojima se mogu dodjeljivati koncesije u Bosni i Hercegovini, nadležnost za dodjelu koncesija, institucionalna struktura, nadležnost i druga pitanja vezana za rad Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, tenderski postupak, sadržaj i djelovanje ugovora o koncesiji, prava i obaveze koncesionara i druga pitanja vezana za koncesije, koja su od značaja za Bosnu i Hercegovinu“. Također, „utvrđuju se uvjeti pod kojima se domaćim i stranim pravnim licima mogu dodjeljivati koncesije u sektorima koji su, po Ustavu Bosne i Hercegovine i zakonima Bosne i Hercegovine, u nadležnosti Bosne i Hercegovine, i u slučaju predstavljanja međunarodnog subjektiviteta Bosne i Hercegovine, kao i kada se koncesiono dobro prostire na Federaciju Bosne i Hercegovine i Republiku Srpsku i to: za osiguranje infrastrukture i usluga, eksploatacije prirodnih resursa i objekata koji služe njihovom iskorištavanju, finansiranju, projektovanju, izgradnji, obnovi, održavanju i/ili rukovođenju radom infrastrukture i za nju vezanih objekata i uređaja“. Istim zakonom, u smislu člana 5. stav 1. „osniva se Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine, kao nezavisno regulatorno tijelo, koja svoje nadležnosti obavlja u svojstvu Komisije za dodjelu koncesija Bosne i Hercegovine ili u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Ovaj zakon predviđa i način i tijelo nadležno za rješavanje sporova o koncesijama. Tako, prema članu 4. stav 3. „sporna pitanja koja nastanu u vezi s dodjelom koncesija između Bosne i Hercegovine i/ili Republike Srpske, rješava Zajednička komisija za koncesije“.

32. Ustavni sud primjećuje da Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine ne sadrži posebne odredbe kojima bi se utvrdio način i ovlašteni subjekt za pokretanje spora iz nadležnosti Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Dakle, postoji pravna praznina, koju Ustavni sud mora, shodno tome, popuniti.

33. U vezi sa odgovorom Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, datim na upit Ministarstva energetike i rudarstva Republike Srpske, a koji je dostavljen uz odgovor na zahtjev, Ustavni sud konstatuje da je dat od strane zamjenika predsjedavajućeg Komisije za koncesije Bosne i Hercegovine, te se ne može smatrati odlukom, odnosno stavom Komisije u smislu čl 12. i 13. Zakona o koncesijama Bosne i Hercegovine. Stoga, ovaj odgovor Ustavni sud ne može uzeti u obzir u smislu postojanja i rješenja konkretnog spora.

34. Na osnovu svega navedenog, Ustavni sud zaključuje da postoji spor između Bosne i Hercegovine i Republike Srpske u vezi sa osporenim odlukama u pogledu statusa koncesionog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje, jer ih je donijela Republika Srpska u uvjerenju da za to ima nadležnost prema Ustavu BiH, odlukama Ustavnog suda i relevantnim zakonima o koncesijama. Dok, s druge strane, podnosilac zahtjeva, koji je ovlašten prema Ustavu BiH, smatra da Republika Srpska nema nadležnost za donošenje osporenih odluka jer se tiče statusa državne imovine o kojem se može odlučivati samo na nivou Bosne i Hercegovine. Obzirom na činjenicu da je odlukom institucije Bosne i Hercegovine-Parlamentarne skupštine-donesen Zakon o koncesijama Bosne i Hercegovine, koji sadrži odredbe i o načinu i tijelu za rješavanje sporova između Bosne i Hercegovine i entiteta o pitanjima koncesije, Ustavni sud zaključuje da je za rješenje spora potrebno obavezati Komisiju za koncesije Bosne i Hercegovine da u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije donese odluku.

35. Ustavni sud je, uzimajući u obzir sve navode podnosioca zahtjeva, kao i navode iz odgovora Republike Srpske, te činjenicu da ovom odlukom nije konačno riješen predmetni spor, ostavio odgovarajući rok za rješavanje spora od najduže tri mjeseca od dana dostavljanja ove odluke Komisiji za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije. Iz ovog razloga, Ustavni sud je odlažio dalje postupanje po ovom dijelu zahtjeva *sine die* do donošenja odluke od strane navedene komisije. Obzirom na navedeno, Ustavni sud je zaključio da neće posebno razmatrati zahtjev za donošenje privremene mjere.

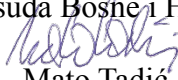
VI. Zaključak

36. Odlučujući o zahtjevu, Ustavom BiH ovlaštenog podnosioca, za rješenje spora po Ustavu BiH između Bosne i Hercegovine i entiteta Republika Srpska, Ustavni sud je zaključio da postoji

spor u vezi sa odlukama o koncesijama u pogledu koncesionog dobra i nadležnosti za njihovo donošenje, koje je donijela Republika Srpska. Prema Zakonu o koncesijama Bosne i Hercegovine, ovaj spor treba da riješi Komisija za koncesije Bosne i Hercegovine u svojstvu Zajedničke komisije za koncesije.

37. Na osnovu člana 57. stav (2) alineja b), člana 59. st. (1) i (2), člana 60. i člana 72. st. (2) i (4) Pravila Ustavnog suda, Ustavni sud je odlučio kao u dispozitivu ove odluke.

38. Prema članu VI/5. Ustava Bosne i Hercegovine, odluke Ustavnog suda su konačne i obavezujuće.

Predsjednik
Ustavnog suda Bosne i Hercegovine

Mato Tadić